

5. Крупаткин А. И. Лазерная доплеровская флоуметрия микроциркуляции крови / А. И. Крупаткин, В. В. Сидоров. – Москва : Медицина, 2013. – 254 с.
6. Литвин Ф. Б. Особенности состояния микроциркуляции крови у студентов, проживающих в разных радиоэкологических условиях / Ф. Б. Литвин // *Ангиология и сосудистая хирургия*. – Москва, 2012. – № 3. – С. 17–18.
7. Манкаева О. В. Формирование функциональных резервов кардиореспираторной системы у детей разных возрастных групп в период адаптации к измененным условиям средыобитания : автореф. дис. ... канд. мед. наук / О. В. Манкаева. – Москва : Наука, 2005. – 22 с.
8. Покалев Г. М. Резерв микроциркуляции, его роль в механизмах адаптации системного и периферического кровообращения / Г. М. Покалев, В. А. Костров, Л. А. Лапшина // *Ангиология и сосудистая хирургия*. – 2004. – Т. 10, № 3. – С. 19.
9. Сидоров В. В. Физические основы метода лазерной доплеровской флоуметрии и его применение в неврологической практике / В. В. Сидоров, М. А. Ронкин, И. М. Максименко // *Биомедицинские технологии и радиоэлектроника*. – 2011. – № 12. – С. 26–35.
10. Станишевская Т. И. Индивидуально-типологические особенности микроциркуляции крови у девушек-студенток с разным соматотипом : дис. ... канд. биол. наук / Т. И. Станишевская. – Москва, 2005. – 187 с.
11. Maver J. Thebiomedicaleffectsoflaserapplication / J. Maver, M. Struel // *LasersSurg. Med.* – 2000. – V. 5. – P. 31–67.
12. Pittman R. Oxygentran sport and exchange in the microcirculation / R. Pittman // *Microcirculation*. – 2005. – № 2. – P. 59–70.

Станишевская Татьяна, Горная Оксана, Хрусталева Юлия, Сукова Яна, Кардашевская Виктория. Возрастная динамика показателей микроциркуляции крови в детей в период онтогенеза от 12 до 16 лет. Экспериментальное исследование включало изучение функционального состояния микроциркуляции крови с помощью метода лазерной доплеровской флоуметрии (ЛДФ). Это позволяло оценить состояние тканевого кровотока и выявить индивидуально-типологические особенности микроциркуляции крови. Среди обследованных детей обнаружили три типа ЛДФ-грамм, которые соответствуют разным типам микроциркуляции крови (нормэмический, гиперэмический и гипозэмические). Чаще всего (53 % случаев) встречался гипозэмический тип микроциркуляции, в 45 % – нормэмический и наименее встречающийся (2 %) – гиперэмический.

Ключевые слова: капиллярный кровоток, лазерная доплеровская флоуметрия (ЛДФ), параметр микроциркуляции.

Stanishevskia Tetayna, Gorna Oksana, Khrustaleva Julia, Sukova Iana, Ardashevskia Viktoriia. Age Peculiarities of Tissue Blood Flow in Children During Pubertal Development. Analysis of the condition of tissue blood flow in children showed that the rate mccross blood increased from 12 years to 15–16 years. State regulatory mechanisms which ensure an adequate level of microcirculation, in children from 12 to 16 years, increases due to the contribution of active mechanisms in the modulation of tissue blood flow. For individually-typological features of blood microcirculation in children adolescence was oftenfound (in 53 % of cases)goemon type mccross and Normanni (45 %), the least found (2 %) wasprime.

Key words: tissue blood flow, laser dopplersflowmetry, types mccross.

Стаття надійшла до редколегії
04.10.2017 р.

УДК 159.937.5:159.943.7

**Тетяна Качинська,
Ольга Абрамчук,
Карина Гочачко**

Вплив сприйняття індивідуальної хвилини на нейродинамічні показники

Виявлено вплив сприйняття індивідуальної хвилини та нейродинамічні показників в осіб жіночої статі. Сила та рухливість нервових процесів мають вищі показники в дівчат, що прискорюють «індивідуальну хвилину». Значення оцінки «індивідуальної хвилини» більше впливає на нейродинамічні показники осіб, котрі переоцінюють час.

Ключові слова: індивідуальна хвилина, брадихроніки, тахихроніки.

© Качинська Т., Абрамчук О., Гочачко К., 2018

Постановка наукової проблеми та її значення. Умови сучасного життя характеризуються дуже швидкими змінами, що супроводжується активацією адаптаційних процесів систем організму. Впливи на організм можуть бути періодичними або спонтанними (стресорні фактори). Характер процесів в організмі та прояви його біологічної активності тією чи іншою мірою залежать від впливів зовнішнього середовища й мають ритмічний характер [9, с. 21–44].

Аналіз дослідження цієї проблеми. Ритмічні коливання функцій мають індивідуальні особливості, які пов'язані зі сприйняттям часу [1, с. 30–34]. Характер відмірювання часу є специфічною характеристикою індивідуально-типологічних властивостей нервової системи [7, с. 53–57]. Кожна людина по-різному сприймає певний інтервал часу. Хтось схильний недооцінювати, а хтось – переоцінювати його. Цей показник характеризує не лише індивідуальне сприйняття часу, але й свідчить про зміни в багатьох функціональних системах організму. Саме комплекс цих змін і формує власний час цієї людини [10, с. 353–364]. Літературні дані свідчать, що люди, які прискорюють або сповільнюють тривалість індивідуальної хвилини, характеризуються різними функціональними можливостями [1, с. 30–34; 2, с. 65–70].

Часові показники як форма, у якій відбуваються мисленнєві та поведінкові акти, зазвичай віддзеркалюють складні психічні та психофізіологічні процеси, готовність індивіда до виконання певної діяльності тощо. Досліджуючи швидкість прийняття рішення, реагування (внутрішні психічні та психофізіологічні процеси), ми, фактично, вимірюємо сенсорне подразнення як початок процесу, а м'язове реагування – як кінець цього ж самого процесу. Поза увагою залишаються процеси формування нервового імпульсу, швидкість проходження нервового імпульсу через нервові мережі, просторово-часові та координаційні характеристики образів виконання рухів, дій, рухової діяльності тощо.

У зв'язку з тим, що параметри індивідуальної хвилини є критеріями адаптаційних можливостей людини, ми вирішили дослідити, чи існують кореляційні зв'язки між індивідуальними особливостями сприйняття часу й нейродинамічними показниками.

Мета роботи – виявити особливості нейродинамічних показників в осіб жіночої статі залежно від сприйняття індивідуальної хвилини.

Матеріали та методи дослідження. У дослідженні брали участь 32 особи жіночої статі віком 18–19 років, студенти педагогічного факультету Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Усі були здоровими (за даними соматичного та психоневрологічного обстеження). Обстеження проводили в робочі дні тижня після підписання поінформованої добровільної згоди на участь у експерименті. Перед початком дослідження здійснювали опитування обстежуваних стосовно стану здоров'я в момент дослідження.

Згідно з результатами тесту «Індивідуальна хвилинка» усіх респондентів поділено на дві групи: I – брадихроніки (11 дівчат), які характеризувалися тенденцією до прискорення часу; II – тахихроніки (21 дівчина), котрі мали тенденцію до сповільнення часу.

Тест «індивідуальна хвилинка» проводили в парі (досліджуваній та експериментатор). Досліджуваній перебував у зручній для нього позі в положенні сидячи із заплученими очима. Тривалість індивідуальної хвилини визначали, пропонуючи обстежуваному рівномірно рахувати, не вголос, від 1 до 60, намагаючись укластись у фізичну хвилину. Той починав рахувати за командою, за якою включався секундомір, а коли дораховував до 60, то сповіщав про це вголос – і секундомір вимикався. Таким чином отримано середні показники тривалості індивідуальної хвилини кожного учасника експерименту.

Під час аналізу результатів дослідження визначали, у якому співвідношенні до 100 % (менше чи більше) перебувають коефіцієнти точності оцінки часу досліджуваного. Якщо під час дослідження коефіцієнт був більший за 100 %, то часові відрізки недооцінювалися, тобто досліджувана особа належить до тахихронічного типу. Якщо коефіцієнт менший ніж 100 %, то часові відрізки переоцінювалися, досліджувані особи характеризувалися прискоренням часу та належали до брадихронічного типу [8].

Визначення нейродинамічних властивостей вищої нервової діяльності й сенсомоторних функцій здійснювали із використанням комп'ютерної системи «Діагност-1», яка є авторською розробкою М. В. Макаренка та В. С. Лизогуба [5, с. 80–86].

Під час проведення експерименту досліджуваній працював у режимах визначення простої сенсомоторної реакції (ПЗМР), складної сенсомоторної реакції (РВ 1–3); складної сенсомоторної

реакції (РВ 2–3); рівня функціональної рухливості основних нервових процесів (РФР НП) у режимі зворотного зв'язку (кількість сигналів у серії 120); визначення сили нервових процесів (СНП) у режимі зворотного зв'язку (тривалість серії – 5 хв) [4].

Статистичну обробку результатів проводили із застосуванням програми MS Excel 2007. Визначали нормальність розподілу даних. Для парного порівняння груп використовувалися достовірності Стьюдента (t) та Мана-Уїтні (W) і показник достовірності при порівнянні середніх величин (p). Різницю між двома середніми величинами вважали достовірною при значеннях $t > 2,0$ і $p < 0,05$. Визначали середнє значення показника (M), величину середньої похибки ($\pm m$) та коефіцієнт кореляції Пірсона (r) [3].

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Аналіз результатів тесту «індивідуальна хвилина» показав, що серед загальної кількості досліджених осіб (32 особи) 65 % дівчат недооцінили час ($71 \pm 2,1$ с), тобто мали тенденцію до сповільнення часу та належали до групи тахіхронічного типу, тоді як переоцінили час лише 35 % досліджених осіб ($49 \pm 3,7$ с), що вказує на прискорення ними часу й належність їх до брадихроніків.

Час простої сенсомоторної реакції є інтегральним показником швидкості проведення збудження за різними ланками рефлекторної дуги, яка включає час на фізико-хімічні процеси в рецепторі, проведення збудження від рецептора в центральну нервову систему (зоровий центр) і від неї в рухову зону, проведення збудження до м'язів та їх опрацювання. Такий час проведення збудження дає змогу розглядати час простої сенсомоторної реакції в якості критерію збудливості ЦНС і надає латентному періоду значення адекватного показника її функціонального стану. Результати дослідження засвідчили, що в дівчат-тахіхроніків час простої сенсомоторної реакції статистично достовірно менший, порівняно з респондентами, які прискорюють час (брадихроніки – $300,5 \pm 19,8$ мс / тахіхроніки – $258,8 \pm 10,5$ мс, $p \leq 0,05$) (рис. 1).

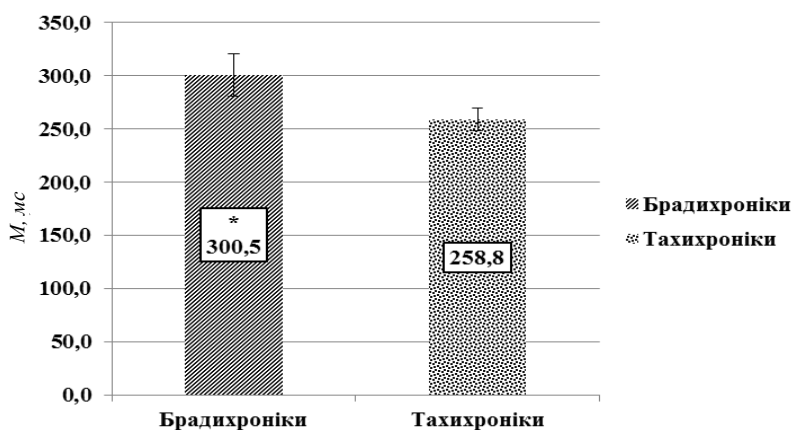

Рис. 1. Середнє значення простої сенсомоторної реакції в дівчат-брадихроніків та тахіхроніків
* – статистично достовірно вище значення, $p \leq 0,05$

Аналіз середнього значення моторної реакції виявив, що в тахіхроніків значення були нижчими, порівняно з дівчатами, які мають тенденцію до прискорення часу (брадихроніки – $231,7 \pm 14,8$ мс / тахіхроніки – $202,2 \pm 12,8$ мс). Кількість помилок під час виконання простої сенсомоторної реакції була вищою в досліджуваних, котрі прискорюють час (брадихроніки – $0,9 \pm 0,3$ помилки / тахіхроніки – $0,6 \pm 0,23$ помилки).

Під час режиму роботи РВ 1–3 виявлено, що в дівчат-тахіхроніків величина латентного періоду менша, порівняно з досліджуваними, які прискорюють час (брадихроніки – $426,5 \pm 20,6$ мс / тахіхроніки – $412,4 \pm 19,9$ мс).

Кількість помилок, зафіксована під час виконання реакції вибору 1–3, була статистично достовірно вищою в дівчат, котрі прискорюють час (брадихроніки – $1,5 \pm 0,4$ помилки / тахіхроніки – $0,6 \pm 0,2$ помилки, $p \leq 0,05$) (рис. 2).

Аналіз середнього значення моторної реакції вибору 1–3 засвідчив, що в тахіхроніків значення статистично достовірно нижчі, порівняно з дівчатами, які мають тенденцію до прискорення часу (брадихроніки – $236,4 \pm 11,0$ мс / тахіхроніки – $198,1 \pm 10,5$ мс, $p \leq 0,05$), (рис. 2).

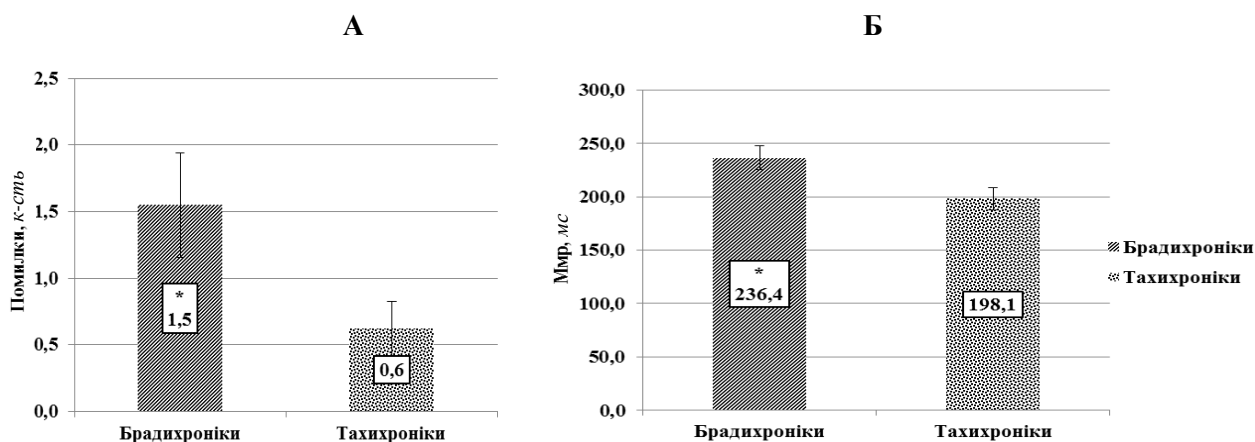

Рис. 2. Кількість помилок (А) та середнє значення моторної (Б) під час реакції вибору 1–3 в дівчат-брадихроніків і тахихроніків
* – статистично достовірно вище значення, $p \leq 0,05$

Аналіз показника Мцої- середнє значення швидкості обробки інформації під час реакції вибору 1–3 засвідчив, що швидшу обробку інформації здійснюють дівчата брадихронічного типу, тоді як досліджувані з тенденцією до сповільнення часу характеризуються більшими значеннями, тобто повільнішою обробкою інформації (брадихроніки – 126,0±10,8 мс /тахихроніки – 138,6±11,9 мс).

Виявлення швидкості складної зорово-моторної реакції в умовах вибору двох із трьох сигналів проводиться в режимі виявлення правої та лівої рук на відповідний подразник. Порівнюючи значення латентностей правої та лівої рук, у межах групи виявлено, що в дівчат із прискоренням «індивідуальної хвилини» менший латентний період простежено для лівої руки (права рука – 507,4±23,3 мс / ліва – 496,4±19,2 мс), тоді як в осіб, котрі сповільнюють час для правої (права рука – 481,5±17,8 мс / ліва – 487,7±16,7 мс). Середнє значення складної сенсо-моторної реакції під час реакції вибору 2–3 були нижчими в дівчат, які сповільнюють час, тоді як у групі осіб брадихронічного типу масмо вищі показники (брадихроніки – 502,8±20,8 мс /тахихроніки – 483,9±16,2 мс). Середнє значення швидкості обробки інформації під час реакції вибору 2–3 засвідчив, що швидшу обробку інформації здійснюють дівчата тахихронічного типу, тоді як досліджувані з тенденцією до прискорення часу характеризуються більшими значеннями, тобто повільнішою обробкою інформації (брадихроніки – 212,8±18,0 мс /тахихроніки – 200,5±15,4 мс).

Кількість помилок, зафіксована під час виконання реакції вибору 2–3, була вищою в дівчат, котрі прискорюють час (брадихроніки – 4,3±1,1 помилки /тахихроніки – 3,5±0,7 помилки). Виявлена особливість підтверджує, що дівчата, які характеризуються тенденцією до сповільнення часу, характеризуються якіснішим виконанням завдання.

Мірою функціональної рухливості нервових процесів (ФРНП) був час виконання тестового завдання. Чим швидше обстежувані виконували завдання, пов'язане з диференціацією подразників у вигляді геометричних фігур, тим вищою була в них ФРНП. Згідно з результатами нашого дослідження, вищим рівнем рухливості нервових процесів характеризувалися дівчата-брадихроніки, тоді як у досліджуваних, котрі сповільнюють час, простежено достовірно вищі значення опрацювання 120 сигналів (брадихроніки – 64,5±2,5 сек /тахихроніки – 72±2,3 сек, $p \leq 0,05$), (рис. 3). Незалежно від показників оцінки «індивідуальної хвилини», усі досліджені дівчата характеризувалися середнім рівнем функціональної рухливості нервових процесів.

Час мінімальної експозиції під час режиму ФРНП характеризувався подібною динамікою до попереднього показника, нижчими значеннями в дівчат-брадихроніків, порівняно з тахихроніками (брадихроніки – 48,2±3,9 мс /тахихроніки – 55,1±3,1 мс).

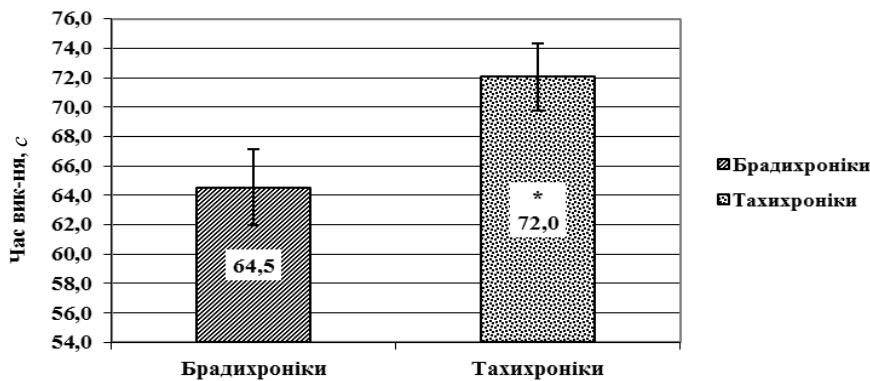

Рис. 3. Час виконання тестового завдання під час тесту ФРНП у дівчат-брадихроніків та тахихроніків * – статистично достовірно вище значення, $p \leq 0,05$

Силу нервових процесів (СНП) оцінювали за показником загальної кількості переробленої інформації протягом 5 хв роботи. Більша кількість переробленої інформації відповідала вищому рівню СНП. Згідно з результатами нашого дослідження, вищим рівнем сили нервових процесів характеризувалися дівчата брадихроніки, тоді як у досліджуваних, котрі сповільнюють час, простежено нижчі значення опрацьованих сигналів за 5 хв (брадихроніки – $613,8 \pm 22,5$ сигналів /тахихроніки – $592,3 \pm 16,3$ сигналів) (рис. 4.).

Проте час мінімальної експозиції під час режиму СНП характеризувався достовірно нижчими значеннями в дівчат-тахихроніків, порівняно з брадихроніками (брадихроніки – $203,6 \pm 28,1$ мс /тахихроніки – $136,2 \pm 17,1$ мс), (рис. 4.).

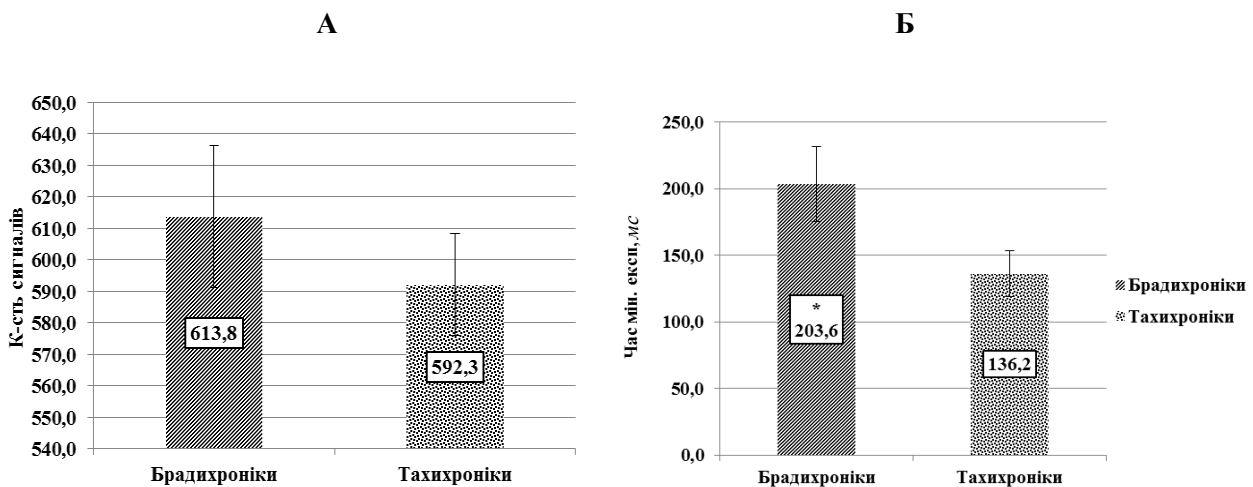

Рис. 4. Кількість опрацьованих сигналів за 5 хвилин (А) та час мінімальної експозиції (Б) в режимі СНП у дівчат-брадихроніків і тахихроніків * – статистично достовірно вище значення, $p \leq 0,05$

За результатами проведеного нами кореляційного аналізу між значення оцінки «індивідуальної хвилини» та нейродинамічними показниками в дівчат, котрі переоцінили час, виявлено позитивну кореляційну залежність (рис. 5).

Так, високі позитивні кореляції простежено між значеннями оцінки «індивідуальної хвилини» та швидкістю обробки центральної інформації в режимі РВ 1-3 ($r=0,71$), загальною кількістю помилок у режимі 2-3 ($r=0,31$), кількістю помилок, зроблених правою рукою в режимі 2-3 ($r=0,45$), середньою швидкістю обробки інформації в режимі 2-3 ($r=0,54$), показниками сили ($r=0,23$) й рухливості ($r=0,14$) нервових процесів (рис. 5). Негативну взаємозалежність у дівчат-брадихроніків виявлено між значеннями оцінки «індивідуальної хвилини» та показниками простої сенсомоторної реакції (рис. 5).

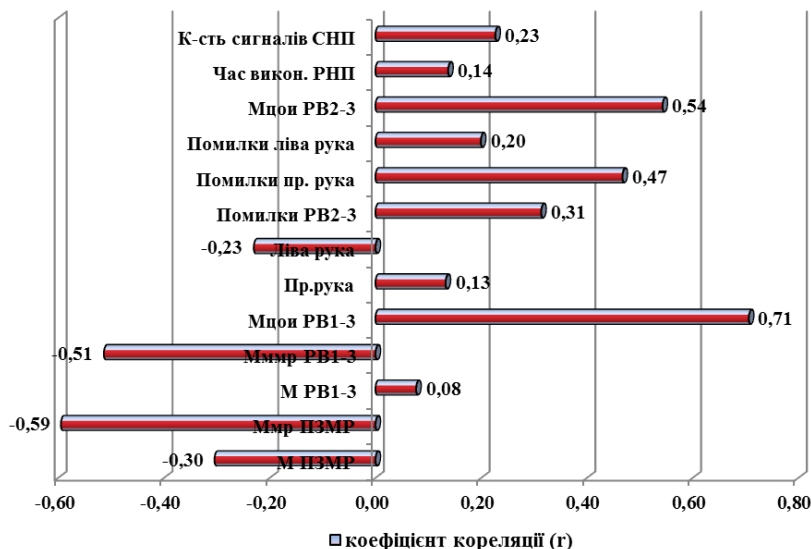

Рис. 5. Коефіцієнт кореляції між значеннями «індивідуальної хвилини» та нейродинамічними показниками в дівчат, які переоцінили час

Отже, у дівчат-брадихроніків виявлено, що чим більша переоцінка часу, тим вищі значення сили й рухливості нервових процесів, проте більша кількість помилок у режимі простої та складної сенсомоторної реакції.

Згідно з результатами проведеного кореляційного аналізу, між значеннями оцінки «індивідуальної хвилини» та нейродинамічними показниками в дівчат, які недооцінили час, виявлено негативну кореляційну залежність (рис. 6). Позитивні кореляції в цій групі досліджуваних простежено лише між кількістю опрацьованих сигналів у режимі СНП ($r=0,1$), проте значення кореляцій є досить низькими. Усі інші нейродинамічні показники негативно корелюють зі значеннями оцінки часу в дівчат-тахихроніків. Проте значення коефіцієнтів кореляції не є досить високими й не перевищують 0,3.

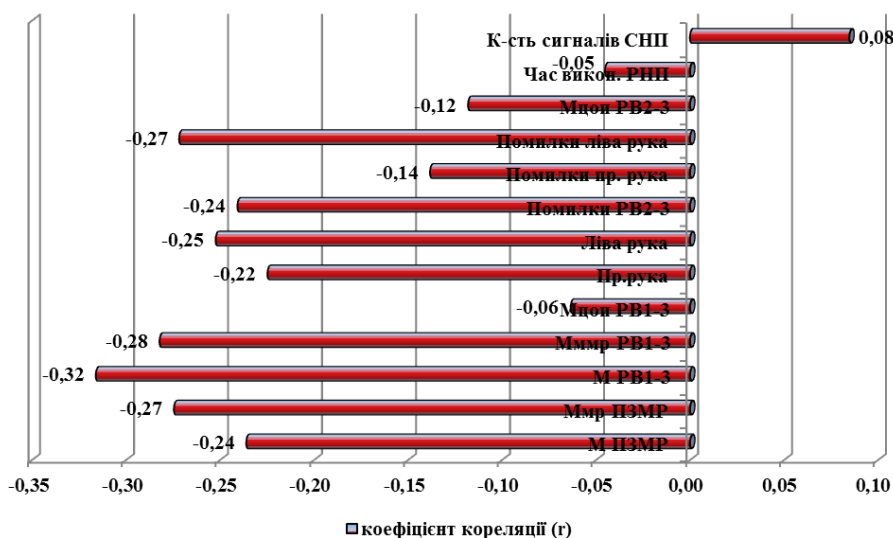

Рис. 6. Коефіцієнт кореляції між значеннями «індивідуальної хвилини» та нейродинамічними показниками в дівчат, які переоцінили час

Отже, значення оцінки «індивідуальної хвилини» більше впливає на нейродинамічні показники осіб, які переоцінюють час, тоді як дівчата, котрі мають тенденцію до сповільнення часу, виявилися менш чутливими та не мають впливу оцінки «індивідуальної хвилини» на нейродинамічні показники.

Відомо, що «прискорення» або «уповільнення» індивідуальної хвилини зумовлено характером ритмічних процесів, які здійснюються відповідно до діяльності біологічного годинника, що визначає не лише стан коливальних процесів фізіологічних параметрів, але й стан регуляторного апарату організму в цілому. Роль біологічних ритмів не обмежується лише участю в процесах саморегуляції, саме вони визначають функціональний стан різних органів і систем [6, с. 632–640]. Отже, особи, які «уповільнюють» час, здатні до більш досконалої організації адаптаційних процесів, що виявляється зміною біоритмів організму. Це сприяє вищій активізації функціональних можливостей організму, порівняно з особами, які «прискорюють» час. Таке припущення підтверджують отримані нами дані. Менший час простої й складної сенсомоторної реакції, нижчі показники сили та рухливості нервових процесів, проте більша точність під час виконання завдань може означати, що особи, котрі «уповільнюють» час, підсвідомо у своєму розпорядженні мають значно більше часу на виконання завдання, що, зрештою, позитивно впливає на результат діяльності.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Для дівчат-татихроніків характерне більш якісне виконання завдання, що відображається в меншій кількості помилок і меншому часі складної й простої сенсомоторної реакції.

Сила та рухливість нервових процесів мають вищі показники в дівчат, котрі прискорюють «індивідуальну хвилину». Значення оцінки «індивідуальної хвилини» більше впливає на нейродинамічні показники осіб, які переоцінюють час, тоді як дівчата, котрі мають тенденцію до сповільнення часу, виявилися менш чутливими й не мають впливу оцінки «індивідуальної хвилини» на нейродинамічні показники.

У подальшому планується виявити статеві особливості нейродинамічних показників залежно від сприйняття індивідуальної хвилини.

Джерела та література

1. Бушов Ю. В. Индивидуальные особенности восприятия человеком длительности интервалов времени / Ю. В. Бушов, Н. И. Несмелова // Физиология человека. – 2009. – Т. 20, № 3. – С. 30–34.
2. Коцан І. Я. Особливості сприйняття коротких проміжків часу старшими школярами залежно від типу моторної асиметрії / І. Я. Коцан, Т. В. Качинська, Ю. В. Збирун // Науковий вісник ВНУ ім. Лесі Українки. – Серія : Біологічні науки. – Луцьк : РВВ «Вежа». – 2012. – № 2 (227). – С. 65–70.
3. Лапач С. Н. Статистические методы в медико-биологических исследованиях с использованием Excel / С. Н. Лапач, А. В. Чубенко, П. М. Бабич. – Киев : МОПОН, 2000. – 320 с.
4. Макаренко М. В. Онтогенез психофізіологічних функцій людини / М. В. Макаренко, В. С. Лизогуб. – Черкаси : Вертикаль, 2011. – 256 с.
5. Макаренко Н. В. Формирование свойств нейродинамических функций у спортсменов / Н. В. Макаренко, В. С. Лизогуб, А. П. Безкопыльный // Наука в олимпийском спорте. – 2005. – № 2. – С. 80–86.
6. Моисеева Н. И. Структура биоритмов как один из критериев возможностей физиологической адаптации организма / Н. И. Моисеева, В. М. Сысуев // Физиологический журнал. – 2001. – Т. 4, № 11. – С. 632–640.
7. О природе типологических различий свойств нервной системы / Ю. В. Бушов [и др.] // Сибирский психологический журнал. – 2008. – Вып. 2. – С. 53–57.
8. Практикум із загальної психології / за ред. Т. І. Пашукової. – Київ : Знання, 2000. – 204 с. ІЗВИ 966-7293-70-X.
9. Drust B. Circadian rhythms in sports performance – an update / B. Drust, H. Michael // J. Chronobiol Int. – 2009. – Vol. 22. – P. 21–44.
10. Influence of the biological clock on athletic performance / Ruben M. [et al.] // J. Biol. Rhythms. – 2012. – Oct. 27(5). – P. 353–364.

Качинская Татьяна, Абрамчук Ольга, Гочачко Карина. Влияние восприятия индивидуальной минуты на нейродинамических показатели. Цель работы – выявить особенности нейродинамических показателей у лиц женского пола в зависимости от восприятия индивидуальной минуты. В исследовании принимали участие 32 osoby женского пола в возрасте 17–19 лет, студенты педагогического факультета Восточноевропейского национального университета имени Леси Украинской. По результатам теста «Индивидуальная минута» все испытуемые разделены на две группы: I – брадихроники (11 девушек), которые характеризовались тенденцией к ускорению времени; II – тахихроники (21 девушка), имевшие тенденцию к замедлению времени. Определение нейродинамических свойств высшей нервной деятельности и сенсомоторных функций осуществлялось с использованием компьютерной системы «Диагност-1», которая является авторской разработкой Н. В. Макаренко и В. С. Лизогуба. Было показано, что для девушек-тахихроников характерно более качественное выполнение задачи, что отображалось в

меньшем количестве ошибок и времени, сложной и простой сенсомоторной реакции. Для испытуемых, имеющих тенденцию к ускорению времени, характерны меньшая точность в выполнении задач и высокие значения латентных периодов простой и сложной сенсомоторной реакций. Сила и подвижность нервных процессов имеют более высокие показатели у девочек, ускоряющих «индивидуальную минуту». Значение оценки «индивидуальной минуты» больше влияет на нейродинамические показатели лиц, которые переоценивают время, тогда как девушки, имеющие тенденцию к замедлению времени, оказались менее чувствительными и не имеют влияния оценки «индивидуальной минуты» на нейродинамические показатели.

Ключевые слова: индивидуальная минута, брадикардики, тахикардики.

Kachynska Tetiana, Abramchuk Olha, Gochachko Karina. Influence of Perception of an Individual Minute on Neurodynamic Indices. The purpose of the work is to reveal the characteristics of neurodynamic parameters in female subjects, depending on the perception of an individual minute. The study was conducted on 32 female aged 17–19 years. According to the results of the «Individual Minute» test, all subjects were divided into 2 groups: Group I – bradychronics (11 girls), which were characterized by a tendency to accelerate time; Group II – tachichronics (21 girls), which tended to slow down the time. It has been shown that for girls of Tachychronics a more qualitative performance of the task is characteristic, which was reflected in fewer errors and the time of a complex and simple sensorimotor reaction. For subjects with a tendency to acceleration of time, less accuracy in the performance of tasks and high latent periods of simple and complex sensorimotor reactions are characteristic. The strength and mobility of the nervous processes are higher in girls, speeding up the «individual minute». The value of the «individual minute» estimate more affects the neurodynamic indicators of individuals that overestimate the time. While girls who tend to slow time, were less sensitive and did not have the impact of assessing the «individual minute» for neurodynamic indicators.

Key words: individual minute, bradychronics, tachychronics.

Стаття надійшла до редколегії
14.10.2017 р.